A°. 1839.

N°. 81.

Woensdag, 9 October.

SURINAAMSCHE COURANT.

Advertentiën.

(37557) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 11den October 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden. uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Welkom*, *Kwassie*, *Cornelis*, *Josina*, *Martina*, *Philippa*, *Petronella* en *Marianna*; aankomende den Boedel LUCRETIE van BRUIJNING.

De Slaven *Mozes*, *Samsie* en *Christina*; aankomende J. DE MIRANDA en nom. ux.

Paramaribo, 7 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Explicteur.

(37056) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 11den October e. k, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden van den Hove, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Maagdenstraat*. bekend onder La. C. No. 72 Nieuwe Wijk en La. D. No. 338*a* Oude Wijk; aankomende D. J. LOBO Jz.

Het *ERF* en daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Burenstraat*, bekend onder La. D. No 102 Nieuwe Wijk en La. D. No. 665 Oude Wijk; aankomende F. A. BOLTE. als Erfgenaam van den Boedel G. BOLTE.

Paramaribo, den 7 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(38819) ⁂ Ontvangen met de laatste Schepen:

Ongebleekte garen en witte katoenen 3draads Sokken met dubbelde hielen; Meisjes en Vrouwen Kousen en Handschoenen; gekeperde en ongekeperde Mans Handschoenen; Linnen Zakdoeken; $\frac{5}{4}$ roode katoenen Doeken; witte en roode Gordijnen Franjes naar de laatste smaak; Tulen-, Neteldoeksche- en Blonden Kraagjes; $\frac{8}{4}$ en $\frac{10}{2}$ fijne Kante Doeken en Voiles: Peel Bonten. — 14 voets SUIKERVATEN HOEPELS.

En nog in voorraad:

Een partij STUKGOEDEREN; Brandsuiker; Patent-, Lijn- en Zoete Olie; Jenever; Wijn; Likeuren; NEUrENBERGER BIER; Plantaadje- en Schrijfbehoeften, en veel GOEDEREN meer, tot de *minste* prijzen, bijzonder voor KONTANTE BETALING, te bekomen bij

F. F. J. BOTHE.

Paramaribo, 8 October 1839.

(33040) J. W. KEMPFF Wz., vertrekt *stellig* October.

(33041) J. W. FUCHS vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Engelsche Schoener Giuanna, Kapt. E. Wibb, van Demerary, hebbende 6 dagen reis: Passagiers: D. Roola van Nooten, Echtgenoot en Kind, benevens een Bediende.

Den 5den, het Schip Amphitrite, Kapt. A. C. Krull, van Rotterdam (laatst van Barmouth), hebbende 80 dagen reis.

Den 7den, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. John Blacgrove, van Demerary; hebbende 8 dagen reis; Passagier: Jan Kleijn.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip Anna en Susanna, Kapt. J. D. Bos, naar Amsterdam; lading: 212 vaten Suiker, 51 balen heele- en 4 balen gebroken Koffij, 20 balen Kakao en 44 vaten Rum.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 30 September 1839, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 22sten Augustus, Christiana van Betten, dochter. – 30sten, Elisabeth Gompers, echtgenoot van Isaac van Lier, zoon. – 1sten September, Hendrina Jacoba Stuger, zoon. – Idem, Charlotte Brittania Hoen, zoon. – 3den, Christina [illegible], echtgenoot van den Jager der 2de Kompagnie, Bataillon No. 27; Pieters [illegible], zoon (Sergeant [illegible] Coronie) – Idem, Rachel de la Parra, echtgenoot van Isaak Arrias, dochter. – 4den, Josephine Marie Louise van der Kruijff, echtgenoot van Mr. Paulus Sichterman, dochter. – 6den, Sara Jessurun, echtgenoot van David Netto, dochter. – 8sten, Henrietta Adney, echtgenoot van Gerrit Nicolaas Martinus Conijnenberg, dochter. – 9den, Anna Abendanon, echtgenoot van Joseph Heilbron, zoon. – Idem, Louisa Rensell, dochter. — 10den, Geertruida Henriette Rincke, echtgenoot van Jacob Hendrik Gilhuijs, zoon. – 11den, Georgianna Badham Thornhill, zoon. – 12den, Anna Francina Costerus, zoon. – Idem, Hendrica Sophia Wilhelmina Karg, dochter. — 15den, Maria Dorothea van Bruijning, dochter. — 16den, Maria Antoinetta Castagne, zoon. – Idem, Floortje van Kuijper, zoon. 17den, Henriette Juliana Elisabeth Heijman, dochter. Idem, Elisabeth Geerke, dochter. – 19den, Hendrina Susanna Brink, dochter. – 20sten, Saraatje van Maanatje, dochter. – 21sten, Santje Simons, zoon. – 22sten, Estella Bromet, echtgenoot van Daniel Benjamins. zoon. – Idem, Esther Veenendaal, dochter. – Idem, Louisa Wilhelmina Levij, dochter. – Idem, Francina Sappemeer, dochter. – 23sten, Bloeme Jacob Marcus Levy echtgenoot van Machiel Barends Junior, zoon 26sten, Johanna Maria Helens, dochter. – 27sten, Santje van Danjon, zoon. – 28sten, Magdalena Palm, zoon. – 30sten, Dorothea Christina Samson, zoon. – Idem, Petronella Smit, dochter.

OVERLEDEN: Den 1sten September, Helena Jacoba Dorothea Heurne, 28 jaren en 5 maanden. 2den, Susanna Pardo, circa 48 jaren — 3den, Johanna Pieternella Jacoba Baumgardina, dochter van Johannes Adriaan Roos en Jeannette Pieterse. 2 jaren en 4 maanden. — 5den, Wilhelmina Henriette Jacquelina, dochter van Anna Zacharias Rooswijk, 1 jaar. — 7den, Nicolaas Hendrik Schutte, 39 jaren. Idem, Pieter van Os, matroos der 3de klasse aan Boord van Z. M. Brik Gier, 24 jaren — 8sten, Catharina Magdalena, dochter van Maria Bardina Louis, 3 jaren. — 10den, Frans Jacobus Louis, naar gissing 50 jaren. — Idem, Jansie Frederica Becker, dochter van Johanna Frederica Baltzer, 14 jaren. — Idem, Lea Hartog Mozes, 30 jaren. — 11den, Johannes Evert Bliekveld, 7 jaren. — 12den, Jan Kloek, naar gissing 45 jaren. — 13den, Josephina Marie Louise van der Kruijff, echtgenoot van Mr. Paulus Sichterman, 35 jaren. — Idem, Jacobus Nicolaas van Leeuwaarde, na gissing 33 jaren. — 14den, William Louis Ferdinand, zoon van Johanna Susanna Henriques, 1 jaar. — Idem, Pieter Chatillon Baumgardiner, zoon van Johannes Adriaan Roos en Jeannette Pieterse, 5 maanden. — Gerrit [illegible] Evonds, matroos aan boord van het Schip West-Indien, ruim 16 jaren (verdronken). — 15den Jo[illegible] Heinrich [illegible] Thaen, 33 jaren. — 18den, Anthonij William, zoon van [illegible] Catharina van Leeuwaarden, 1 jaar — Idem, [illegible] Fredrik Williams, 11 jaren. — 2[illegible], [illegible], zoon van Jansie Esther [illegible] — Idem, Arnoldus Schreuder, [illegible] aan boord Z. M. Korvet Amphitrite, [illegible] jaren. — [illegible], [illegible] van B. Laguna, [illegible] jaren. – Idem, Joseph [illegible] Bentalor, naar gissing [illegible] jaren. — [illegible], [illegible] Francke, 78 jaren. — [illegible], Louis Jerman. — 28sten, Abraham van [illegible] de Britto, naar gissing 60 jaren. – 29sten, Een Kind van het Vrouwelijk geslacht van Petronella [illegible] Brink, 1 dag. – Idem, [illegible] Stewart, [illegible] jaren. – Idem, Gerrit Carel [illegible] Schouten, [illegible] jaren. – [illegible], Marius Gottlieb Herberth, 7 jaren.

Mengelingen.

DE GEBOGCHELDE SPEELLIEDEN.

Op den 21 September (den dag aan Sta [illegible]) van het jaar onzes [illegible], keer in een arme gebogchelde [illegible], laat in den nacht, naar [illegible]. Hij had op een dorpje in [illegible], ter gelegenheid eener bruiloft, zijn [illegible] uitgeoefend. Half dommelende vervolgde de man zijnen weg, zonder zich over tijd of plaats te bekommeren, en welgemoed trad hij juist de hoofdkerk voorbij, toen de toren-klok het uur van middernacht aankondigde. Niet weinig verschrikte hij, toen hij hoorde, dat het reeds *zoo* laat was, en gelijktijdig een zeldzaam geklapper van uilen- en vledermuis-vlerken vernam. Over het akelige geesten-uur en deszelfs spoken beangst, verhaastte hij zijne schreden, en nam zich voor, om, zoo ongemerkt mogelijk, de Smidsstraat in te draaijen, ten einde, door deze, in de St. Jakobsstraat te komen, alwaar hij woonde. Doch, wat bejegende hem, toen hij op de hoogte van de Vischmarkt kwam? Al de vischbanken wemelden van tallooze lichtjes, die hunne stralen in den donkeren nacht deden schitteren. In gouden en zilveren schotelen, waren de kostelijkste spijzen opgedragen, en de heerlijkste wijn parelde in kristallen bekers. Eene reeks van rijkgekleede vrouwen omgaf den disch, en liet het zich regt goed smaken. De verschrikte speelman in een' hoek, want juist herinnerde hij zich, dat het de nacht was, op welken de heksen den Bloksberg verlaten. Het baatte hem echter weinig, want eene der naast bij hem zittende dames had zijne tegenwoordigheid reeds ontdekt en geleidde hem tot den disch. »Vrees niet!" zeide, zij tot den speelman, wien van angst de tanden klapperden en de knieën knikten: »vrees niet; maar speel voor ons een vrolijk deuntje: wij

zullen er u dankbaar voor zijn." En eindelijk reikte zij den bevreesden man eenen bokaal, met geurigen kruiderwijn gevuld. Deze bemoedigde hem zeer, en zoodra hij den beker tot den laatsten droppel toe geledigd had, greep hij zijne viool en begon lustig op te spelen.

Terstond werden de banken, met alles, wat er op stond, ter zijde geschoven, en de vrouwen, onder welke de speelman menige voorname dame uit de stad meende te herkennen, begonnen zich allen naar de toonen zijner viool te bewegen, en weldra draaiden zij paar aan paar door elkander. Het ging gedurig al sneller, en de speelman vedelde, als door eene onzigtbare hand gedreven, er steeds doller op los, zoodat hem hooren en zien verging, en hij dikwerf meende, dat zijne snaren aan duizend stukken zouden springen. Intusschen wemelden de paren onvermoeid door elkander, en streek hij al voort met krachtvollen arm. Zijne toonen gingen van zelve, uit de eene wijze in de andere over, en werden somtijds zoo sterk, dat het hem toescheen, dat een geheel concert van violen en schelle fluiten zich achter hem bevond, en met hem instemde, ja alles hem als een droom voorkwam.

Daar speelde het uurwerk op den toren kwartier voor *één* ure, en op eens hielden de dansenden, zigtbaar uitgeput van vermoeijenis, op. Alles werd weder rustig, en keerde tot de vorige orde terug. Besluiteloos staarde de speelman zulks aan; hij wist niet, of hij gaan, of blijven moest. De dame, die hem vroeger had toegesproken, nam nu weder het woord, en zeide: »Brave speelman, gij hebt ons veel genoegen verschaft: daarvoor willen wij u ook beloonen." Dit zeggende, was zij reeds begonnen, zijn wambuis uit te trekken, en eer hij het wist, wat er met hem gebeurde, trad zij achter hem, en rukte hem den bogchel van den rug. Wie was vrolijker, dan onze zoo zeer verligte muzijkant? Van erkentenis doordrongen, wilde hij zijner weldoenster te voet vallen; doch op eens sloeg de klok *één*, en de vrouwen, de lichtjes en de schotels waren verdwenen, en de speelman stond weder eenzaam in den donkeren nacht. Terstond voelde hij naar zijnen rug; want nog altijd meende hij, dat de geheele gebeurtenis een droom geweest ware. Maar, neen! het was geen droom, maar wezenlijkheid; de bogchel was verdwenen, en hij zoo regt als eene kaars.

Wie beschrijft de vreugde van den gelukkige, die nu, zijn wambuis van den grond opligtende, hetzelve ongewoon zwaar vond? Eene nieuwe vreugde was hem bereid; want, bij onderzoek, vond hij de zakken met goud gevuld. Als een dubbel gelukkig man ijlde hij naar huis.

De wachtende vrouw herkende haren man niet, eer hij haar het gebeurde in dien nacht mededeelde. De vrome echtgenoot stond niet weinig verbaasd, en dankte den Hemel, dat zich alles zoo voordeelig geschikt had. Reeds den volgenden morgen werd de viool, die al dat heil had bewerkt, onder het afbeeldsel van den schutsheilige opgehangen, en daar, ter eeuwige gedachtenis voor kinderen en kindskinderen, als eene reliquie bewaard.

De voorspoed van den armen speelman werd naauwelijks in de buurt bekend, of hij wekte den nijd van velen op, onder welke zich inzonderheid een andere gebogchelde muzijkant door zijnen giftigen aard onderscheidde. De welvaart van zijnen voormaligen kameraad kwelde hem dag en nacht, en al zijne zorg en vlijt strekten zich daarheen, om hem eenmaal gelijk te worden, of nog te boven te streven. Hij oefende zich daarom dag aan dag in de welluidendste melodiën, en ook hij begaf zich, een jaar later, in den nacht van St. G e r a r i u s (den 14 September), tegen twaalf ure, naar de vischmarkt.

Ook hij vond er dezelfde feestvierende vrouwen, en werd ook tot spelen uitgenoodigd. — Maar, welk een onderscheid! Naauwelijks had hij, met trotsch zelfvertrouwen, zijne kunstvolle melodiën aangeheven, en waren de dames opgestaan, of zijne danswijze veranderde plotseling in een sterflied, en hij vedelde op eenen treurtoon zoo hartverscheurend, dat helspoken om hem heen verrezen, en de vrouwen zich op eene jammerhartige wijze daar onder mengden. De muzijkant verbeeldde zich echter nog altijd, dat hij zijne beste melodiën voordroeg, speelde er maar duchtig op los, en verwachtte, toen de dans eindigde, voor het minst eene nog rijkere belooning, dan zijn voorganger. Hij trok rok en vest zelf uit, en trad ongenoodigd regt op den disch aan. Daar hij, in de dame, die, aan het hooger einde van de tafel, aan dezen zonderlingen maaltijd voorzat, de edel achtbare gade van den burgemeester meende te herkennen, sprak hij op spottenden toon tot deze: »Ei, ei, beste mevrouw! wat zoude mijnheer uw echtgenoot wel zeggen, als hij u hier op het bezemsteelfeest aantrof? Uwe genade moet mij niet te lang naar mijn loon laten wachten, want de nacht is koel, en mijne knokkels bibberen van de koude. Ik begrijp, dat mijn spel nog wel op hoogeren prijs door u gesteld zal worden, dan dat van den stumper, die u op het laatste feest met zijn gekras de ooren heeft verscheurd." — Doch, hoe zag hij zich bedrogen! In een oogwenk ligtte de dame het deksel van eenen zilveren schotel op, en, eer hij er aan dacht, kleefde de daarin bewaarde bult van zijnen makker op zijne borst. Daar stond nu de nijdigaard dubbel gebolwerkt en vertrouwde zijne oogen niet, toen op hetzelfde oogenblik, bij den eersten slag van het morgenuur, de heksen verdwenen, en hij met twee bogchels naar huis moest keeren.

Jaren lang sleepte hij dit waarschuwend kenteeken met zich om, en als hij zich in het openbaar vertoonde, wezen de ouders aan hunne kinderen hem als een afschrikkend toonbeeld der nijdigheid, en verhaalden zij hun, hoe des mans schandelijke wangunst hem dubbel gebogcheld had doen worden.

HET MOEIJELIJK PROCES.

Drie ossenkoopers gaven op den marktdag hun geld aan de waardin ter bewaring, terwijl dat zij hunne zaken gingen verrigten. Een hunner kwam dadelijk weder, en eischte het geld in naam van zijne konfraters terug, dewijl zij het geld tot eenen zoo even geslotene koop noodig hadden. Naauwelijks had hij het, of hij ging op de loop en men hoorde niets meer van hem. De twee anderen begonnen een proces met de vrouw, en eischten vergoeding, omdat zij het geld aan eenen hunner alléén had gegeven en zij haar toch uitdrukkelijk hadden ingeprent, dat zij allen drie bij elkander moesten zijn. De waardin verloor en werd tot schadevergoeding veroordeeld. N a y, die juist zijne loopbaan begon, (naderhand werd hij advokaat generaal), riedt de vrouw te appelleren en nam de verdediging op zich. Toen de procedures zouden beginnen, verklaarde hij: dat zijne kliënte het geld van allen drie te gader in bewaring had gekregen, en, overeenkomstig de begeerte van de klagers, het niet eerder zouden terug geven, dan wanneer zij allen drie te zamen er om vroegen. Het geld ligt gereed en de betaling zal niet de minste zwarigheid onderhevig zijn, zoodra zij slechts met elkander komen. Het proces kreeg nu eene andere gedaante, en N a y lag op deze wijze den grond tot zijnen lateren roem.

ADVERSARIA.

Een advokaat, die eene zaak bepleitte voor een kind, stelde alles in het werk om dezelve te winnen, verzekerd zijnde eene goede som daarvoor te zullen trekken. Bij den laatsten termijn scheen hij zoo vervuld van het regt van zijnen kliënt, dat, op het verhaal van de verongelijkingen welke men het kind had gedaan, hij zijn pleidooi door snikken stoorde. Het kind schreeuwde nog harder en de getroffene regters maakten chorus. Kortom de advokaat won het proces. Onder de ontzettende menigte van menschen, die gekomen waren om het pleidooi te hooren, waren er velen, die het kind op de armen namen, hetzelve geluk wenschten en liefkoosden, zeggende: lieve kleine, wij zijn zeer verheugd dat gij uw proces gewonnen hebt, uwe tranen treffen ons zeer! Wel! zeide het kind, op den advokaat wijzende, mijnheer is daarvan de schuld, hij heeft mij geknepen zoo hard als hij konde!

V o l t a i r e sprak eens met een president van het parlement te...., hoe men toch in het bekende proces C a l a s zoo wederregtelijk had kunnen behandelen? Het beste paard struikelt wel eens, antwoordde de president. Het is waar, repliceerde V o l t a i r e, maar een geheele stal met paarden!!

Dr. J o h n s o n, gevraagd, wat hem dacht van den weidschen titel van zeker zeer klein en onbeduidend geschrift, antwoordde: »Het schijnt mij alsof men een' 48 ponder voor de deur van een hoenderhok plaatste om het te beschermen."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip West-Indien, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 12 October.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip Noord-Holland, Kapt H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gezinkt Kofschip Maria, Kapt S. J. Rotgans. Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. B. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 15 October.

Het Nederlandsch Tweedeks gekoperd Barkschip Suriname, Kapt. Reindert van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 10 October.

Het Galjootschip Concordia, Kapt. I. H. Witt. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 15 October.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Mercurius, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gezinkt Schooner Kofschip de Zeevaart, Kapt. K. J. Haasnoot. — Adres bij Van West en de Harte.

NAAR ROTTERDAM.

Het Schooner Brikschip Amphitrite, Kapt. A. G. Krull. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Recommandeert deszelfs bodem ter inlading van KOFFIJ en KAKAO. — Sluit ultimo October.

Stand der Maan.

7	*October*	NIEUWE MAAN.
15	»	EERSTE KWARTIER.
22	»	VOLLE MAAN.
29	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water		Laag Water
9 WOENSDAG.	*'s mor.*	7-30	*'s av.*	1-30
10 DONDERDAG.	»	8-15	»	2 15
11 VRIJDAG.	»	9 00	»	3 00
12 ZATURDAG.	»	9 15	»	3 45

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.